Хома

Христос Воскрес в промінних світла,
Явився друзям всім Своїм.
І полетіла вість по світу:
«Воскрес Христос! Дав радість всім!».

Чи давно чулися ридання,
Над смертю страшною Його?
Ось чути радості звучання,
Бо наступило торжество:

Безсилий ад, двері відкрились,
Нам для спасіння до Небес!
«Ні»— враз вуста проговорились:
—«Не вірю я, що Він Воскрес!».

Хто в вістці цій засумнівався?
Хто це такий був там один?
Хто недовірі цій піддався?
Це учень є Христа. Ось він.

Хома!.. Хомо! Ну як так вийшло,
Як сумніви ти допустив?
Адже і днями і ночами,
З Ісусом всюди ти ходив.

Перед твоїми ж Він очима
І зцілював і воскрешав.
Навіть на морі в грізну днину,
Лиш словом бурю зупиняв.

Невже ж то ти забув апостол,
Як Він сказав:«Воскресну Я»?
Як в тебе легко і так просто,
Невір'я вкралася змія!...

Повсюди радість й хвилювання:
«Воскрес Спаситель! Він Живий!».
Ну, а твої розчарування,
Ведуть у кут тебе глухий.

Ти зовсім іншим був колись-то,
Коли був поруч із Христом.
І біля Лазаря гробниці,
Ти плакав, бувши з Ним разо́м.

Та тут ти заперечив слову,
Душею в темряву ввійшов.
Поставивши складну умову,
Як ти до цього так дійшов?

Всі мимоволі здивувались:
—«Ти вкласти в рани хочеш перст?.
Ми навіть їх не доторкались,
Ти знаєш, що таке є хрест?».

Та дух невір'я ще терзає,
Наперекір він всім встає.
Свої слова він не міняє,
А запевняє все своє.

Хомо! О, що б було з тобою,
Куди б зневірою прийшов?
Якби Христос в Своїй Любові,
Тобі на поміч не прийшов?!

У Господа багато сили,
Багато є в Його чудес!
Він підійшов до тебе сміло:
—«Поглянь, Хомо! Вклади свій перст!».

Хотів ти рани Його бачить
І вкласти в них персти?...З тих пір,
Він все давно тобі пробачив,
Ти тільки вір, о тільки вір!

Христу гірке́ невір'я наше,
Болить, аніж від цвяхів рани.
Він в страшних муках випив чашу,
Щоб не загинули ми з вами...
Амінь

Автор невідомий;
Переклад Ангеліни Ющук